

Moció subsegüent a la interpel·lació al Govern sobre la política energètica (tram. 302-00291/10)

I continuem amb el dinovè punt de l'ordre, que és la moció subsegüent a la interpel·lació al Govern sobre la política energètica, presentada per Iniciativa per Catalunya Verds - Esquerra Unida.

Té la paraula l'il·lustre senyor Joan Herrera.

La vicepresidenta primera

Torna a provar-ho, diputat.

Joan Herrera Torres

Doncs, gràcies, diputades, diputats. Agrair-li a la consellera Rigau, la consellera de..., no és energia, és educació, que atengui aquesta moció en matèria d'energia. I, vaja, acceptar les disculpes del conseller absent en la moció d'energia, també absent en les polítiques energètiques durant tots aquests anys, el conseller Felip Puig.

Per què ho dic? Perquè aquesta moció tenia un objectiu: parlar d'energia. L'energia és un element central en tot aquell país que aspira a ser sobirà i la realitat és que la política energètica d'aquest Govern és la política de la no-energia o, dit d'una altra manera, la política de la no-energia que és aplicar i acceptar la política que fan avui les elèctriques.

Què volem en aquesta matèria? Democràcia, per decidir què produïm, com ho produïm i per què ho produïm, i sostenibilitat, perquè els recursos fòssils són limitats i perquè aquest és un dels països més dependents energèticament del nostre entorn europeu.

Per què diem que no fan? Perquè, mirin, el conseller Mena va aprovar el Pla d'energia i en trenta mesos de legislatura resulta que el Pla d'energia no s'ha renovat. No hi ha cap país del món que aspiri a ser lliure que sigui capaç entre trenta mesos de govern no decidir quina és la seva política energètica. I la realitat és que a finals de maig tenia el compromís de presentar la..., vaja, el nou PECAC i la realitat és que no han presentat cap tipus de proposta.

D'acord amb l'article 133 de l'Estatut, tenim competències en matèria de planificació, i aquest Govern ha decidit no exercir les competències, ha decidit no exercir la sobirania.

Dit això, què volíem, què volem? Que el Parlament lamentés i censurés l'actitud del Govern. Finalment, la censura no serà possible, Esquerra no vol arribar a la censura, ho entenem, però li acceptem «el lament», el Parlament lamentarà, eh?, que el Govern, doncs, no hagi fet res en matèria d'energia.

I què pretenem també? Que el Govern reprovi..., reprovi el Govern perquè en el desenvolupament del reglament per garantir, precisament, que tothom tingui accés als subministraments bàsics, aquest Govern no ha fet el reglament, no l'ha fet. I, per tant, el Parlament el que ha de fer és reprovar un govern que ni tan sols ha fet el reglament que garanteix l'accés als subministraments bàsics.

Què preteníem? Propostes concretes, i propostes molt concretes en les quals hem tret els terminis, però que entenem ho haurà de fer en els noranta dies que ha de donar compliment.

A què? Doncs, per exemple, que es faci una auditoria a la xarxa de distribució, ja que, com vostès saben i denunciaven, Endesa sistemàticament no està invertint, perquè finalment es produeixi un escenari de col·lapse i perquè finalment siguem tots els que paguem, precisament, la manca d'inversió en la xarxa de distribució. I li diem al Govern: «Govern, faci una auditoria a la xarxa.»

Segon mandat: que auditi el sistema en els beneficis que s'obtenen, en els beneficis caiguts del cel que no es computen, en els recursos que s'enduen les elèctriques.

Anpier, l'associació de petits fotovoltàics, que agrupa a Catalunya 4.300 famílies, el que denuncien es que durant molt temps es fa el discurs que les primes de les renovables fan molt car el sistema. I el que demanen és que faci d'una vegada per totes una auditoria del sistema en què es computin també els costos de transició a la competència, els 3.400 milions que les elèctriques van cobrar de més, per exemple. I que significaria que a Catalunya s'haguessin de tornar 622 milions, la major estafa, el major cas de corrupció en volum que hem tingut als darrers anys. Doncs, bé, ja que l'Estat no ho fa, ens encantaria que l'Estat ho fes, com que la Generalitat té competències i instruments per fer-ho, que la Generalitat faci l'auditoria.

Que s'aprovi la creació d'un operador energètic amb participació pública i ciutadana al servei dels ajuntaments.

Que es creï un fons d'estalvi i de rehabilitació, com existeix arreu.

Que hi hagi un horitzó de tancament de les centrals i que la Generalitat digui quin és aquest horitzó. No diem en quin termini, però que sí fixi quin és l'horitzó el mateix Govern, com fan tots els governs responsables.

Que s'apliqui la directiva d'eficiència energètica, i se situï al 2018 un horitzó perquè els edificis públics tinguin un consum quasi nul, d'acord amb la directiva europea.

Que es presentin les normes que permeten l'autogeneració i l'autoconsum, com ho ha fet Múrcia, garantint l'autogeneració i l'autoconsum, precisament, a aquells que ho vulguin fer, i superant les traves que ha posat el Govern de l'Estat perquè l'autoconsum i l'autogeneració no siguin una realitat.

O que es creï, precisament, el fons d'ajuda als afectats de pobresa energètica, amb reglament corresponent, de forma immediata.

O que s'ajudi que l'informe Urtasun, que es va aprovar en el Parlament Europeu entorn el banc d'inversions, sigui una realitat i que es digui: «L'Estat no ha de pagar ni ha d'indemnitzar el Castor.»

Aquestes i una sèrie de mesures creiem que poden significar i expressar l'arquitectura...

La vicepresidenta primera

Senyor diputat...

Joan Herrera Torres

...del que ha de ser una proposta energètica. I el que esperem a partir de les intervencions dels grups és que hi hagi una arquitectura

que s'aprovi avui, i ja que el Govern no ha fet, que com a mínim el Parlament... *(La vicepresidenta primera retira l'ús del micròfon a l'orador i aquest continua parlant uns moments.)*

La vicepresidenta primera

Per defensar les esmenes del Grup Parlamentari Socialista, té la paraula el diputat Xavier Sabaté.

Xavier Sabaté i Ibarz

Moltes gràcies, presidenta. Senyores i senyors diputats, efectivament, de nou energia en el Parlament. No sé si servirà de gaire cosa, perquè fins ara la inutilitat de les accions de l'oposició ha estat manifesta.

Evidentment, no sé si –com diu el senyor Herrera– som l'únic país del món que no té pla d'energia, com a mínim, l'únic territori de l'OCDE segur, perquè ho tinc estudiat.

És a dir, aquest és un país que el 2012 va aprovar a cuita-corrents, quan venia la campanya electoral, un nou pla d'energia, però que va quedar absolutament paralitzat dos mesos després quan, mitjançant un acord amb Esquerra Republicana, van dir que aquest pla d'energia ja el revisarien. I encara avui, gairebé tres anys després, no s'ha revisat.

Vàrem tenir la promesa del conseller en comissió fa poc que abans del 31 de maig els grups parlamentaris disposariem d'una nova versió. No ha arribat. Per tant, ja estem incomplint un cop més terminis.

Tres anys sense pla d'energia, quan la immensa majoria de països desenvolupats i avançats tenen un pla de transició energètica que suposa, com vostès saben, canviar dues coses fonamentalment, i en això està enfocada la moció i per això hi donarem suport en tots els seus punts. Està enfocada, bàsicament, a substituir els combustibles fòssils i els combustibles nuclears, basats en urani, per energies renovables. I dos, molt important, que és una de les coses que porta aquesta moció que nosaltres ho hem fet també en altres ocasions en la comissió corresponent: canviar el model de generació i distribució d'energia, senyores i senyors diputats.

I aquí estem, i en això estan Alemanya, França, recentment, fa deu dies, ha aprovat un pla la senyora ministra Ségolène Royal. A Alemanya el Govern conservador, juntament amb els socialdemòcrates, però el Govern conservador de la senyora Merkel també està per això, per canviar el model de generació i de distribució d'energia, i aquest passi, en bona mesura, a la democratització, perquè ho faran a les administracions locals, amb cooperatives, etcètera.

I per això a aquesta moció nosaltres hi donarem suport, perquè va en aquesta línia. I estem satisfets que se'ns hagin aprovat les nostres esmenes, que van en la línia que consti que hi haurà també un suport específic a les cooperatives. Per sort, malgrat el desinterès i el no suport dels governs, perquè, per descomptat, ni el de Madrid, però tampoc el d'aquí, doncs per sort van sorgint poc a poc cooperatives

d'aquesta naturalesa. I jo en conec de prop una de cabassers; ara vaig tenir l'oportunitat, fa poques setmanes, d'assistir al naixement d'una a Sant Cugat del Vallès, la cooperativa de Som Energia, i altres que també estan per aquí que han adquirit en els darrers temps molta importància. Voldríem que el Govern ho mimés. Perquè democratitzar l'energia és tan important, que el reconeixement com un dret dels ciutadans, de l'energia, arribarà aviat, i per tant que aquest dret el puguin assegurar, el seu compliment, els poders públics o també altres de la iniciativa popular, doncs serà molt important.

Estem contents, també, que se'ns hagi acceptat la nostra esmena, que el tancament de les centrals nuclears del nostre país, per cert un dels més nuclearitzats del planeta, doncs comporti que hi hagi un pla, que ja fa temps que hauria de córrer per aquí, el Govern l'hauria de tenir aprovat, perquè ho hem aprovat en altres ocasions, però per això ho hem tornat a posar nosaltres. Un pla de desenvolupament de revitalització del que és el teixit productiu del sistema econòmic de les comarques que tenen nuclears.

I, finalment, voldríem que tornés a constar, i esperem que també ho aprovi el grup majoritari de la cambra, que caminem cap a l'horitzó de Catalunya cent per cent renovable. En fi, no sé si el ponent sap quina és la resposta del grup majoritari, però estarem amatents al resultat d'aquest punt molt en concret.

Per últim, manifestar que estàvem més contents de tal com estava la redacció del primer punt, però que deia «censurar el Govern», perquè jo crec que s'ho mereix, no només «reprovar» sinó «censurar», però suposo que ha estat en ares del consens, perquè vol vostè que s'aprovi, i no està malament. A veure si tenim sort i s'aprova la reprovació al Govern, que alguna cosa seria.

Moltes gràcies, presidenta.

La vicepresidenta primera

Per defensar les esmenes presentades pel Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya, té la paraula el diputat Marc Sanglas.

Marc Sanglas i Alcantarilla

Gràcies, presidenta. Diputats, diputades, en tot cas, per mostrar el posicionament d'Esquerra Republicana i per donar una certa explicació de les esmenes que ha presentat aquest grup parlamentari a aquesta moció presentada pel Grup d'Iniciativa per Catalunya Verds - Esquerra Unida i Alternativa. En tot cas, coincidim, també, com s'ha exposat inicialment per part del senyor Herrera, en la necessitat de bastir un autèntic model energètic del país, perquè ho entenem nosaltres també com una estructura d'estat, i que, per tant, des del nostre punt de vista, amb la finalitat, amb una finalitat molt clara, amb un horitzó no gaire llunyà, entenem que se'ns fa necessari, del tot necessari que el país vagi pensant en aquestes infraestructures, unes veritables estructures d'estat. Per què? Perquè entenem que malgrat la regulació estatal i malgrat les limitacions que imposa el

model estatal, en tot cas, s'apuntava, i és cert que teòricament Catalunya gaudeix, disposa d'unes certes competències en aquest àmbit que mai hem pogut exercir, o en tot cas el Govern de l'Estat s'ha encarregat sistemàticament de limitar a través de la seva regulació la capacitat del Parlament de Catalunya i del Govern a tirar endavant una política energètica pròpia. En tot cas, del que es tracta és que aprofitem aquells espais que sí que ens ho permeten.

I és aquí on sí que lamentem, i el senyor Herrera ens demanava la censura, doncs; ho deixarem a mitges, en tot cas farem una crítica a la manca, diguem-ne, de gestió del Govern en aquest àmbit, també, i per tant utilitzarem l'expressió «lamentem» més que la censura. Però, en tot cas, entenem que sí que cal, si em permeten l'expressió feta, fer una estirada d'orelles al Govern en aquest sentit, per un compromís que s'ha adoptat en diverses ocasions, una darrere l'altra, en aquesta cambra, i que no ha dut a terme, i que per tant, diguem-ne, es fa del tot necessari. Per què? Doncs perquè entenem que el senyor Herrera plantejava un seguit de qüestions, diguem-ne, d'uns elements, més immediats, més bàsics, d'aplicació immediata, i nosaltres també ho hem volgut fer, a través d'alguna de les nostres esmenes, com per exemple el fet que l'ICF obrís uns fons d'inversions per a projectes d'eficiència energètica i de producció d'energies renovables a càrrec d'aquests fons per a inversions estratègiques, i que, per dir el nostre punt de vista, és una manera de concretar algunes de les qüestions que hi han, però, en tot cas, més enllà de la pròpia concreció que s'explicava per part del ponent, sí que entenem, també, que cal tenir aquesta planificació, que cal fer aquesta visió molt més a llarg termini. Per tant, sí que es fa necessari aquest instrument, amb les limitacions que hi hagi, però que, en tot cas, no podem autosotmetre'ns, nosaltres, autocensurar-nos aquesta voluntat d'expressar, de dibuixar un model energètic molt diferent del que tenim actualment, eh?

S'apuntava, en alguns casos, el tema, diguem-ne, del model de gestió i de distribució d'energia, de la generació i distribució de l'energia. Nosaltres també som d'aquest parer: estem presoners, som presoners, el país és presoner, els ciutadans són presoners d'un model energètic captiu, on, malgrat el que es digui, qualsevol intent de sortir, diguem-ne, d'aquest encotillament el que fa el Govern de l'Estat és ràpidament limitar qualsevol possibilitat que els ciutadans ens autoorganitzem en aquest sentit. Per tant, un element de cohibir i prohibir la democratització de l'energia, un bé que, en tot cas, és de més fàcil producció o de barata producció a l'Estat i que, en canvi, és el país on paguem l'energia més cara. Per tant, presoners d'aquest model, que és el que volem canviar.

Volem canviar, també, i en això també donem suport a aquest àmbit, aquelles propostes que fan referència al tema de l'energia nuclear. El model que ha de dibuixar aquest país ha de ser un model lliure d'energia nuclear. Entenem que cal fer un pla de transició, és evident, però que, en tot cas, el volem que fomenti les energies renovables.

Per tant, entenem que aquest és el model a què ha de tendir el país. Les esmenes que nosaltres hem presentat, algunes de les quals ja els he explicat, en tot cas també anava en l'àmbit de la temporalitat. Ens sembla molt precipitat alguns dels casos que de manera immediata, que de manera tan precipitada, en dos mesos, poguéssim fer algunes qüestions d'aquestes. Entenem que no és temps, no hi ha temps suficient per tirar endavant algunes de les mesures que es proposaven, però sí que en tot cas, mostrem majoritàriament l'acord. Insistim a agrair l'acceptació d'algunes de les esmenes que hem presentat, i, en tot cas, el debat que tenim, o que aquest país ha de fer, i nosaltres també ho hem reclamat en diverses ocasions, com el senyor Herrera, un debat a fons, sobre quin és el model energètic que ha de disposar i ha de tenir aquest país, en l'horitzó d'una Catalunya independent, i per tant, autoregular-nos nosaltres, i no ser presoners, diguem-ne, dels mecanismes que actualment tenallen la nostra capacitat.

Per tant, des d'aquest punt de vista, a totes aquelles propostes, de gairebé de la vintena de propostes d'acords que hi ha en aquesta moció, hi donarem suport amb la voluntat aquesta de tendir a un nou model energètic.

Gràcies.

La vicepresidenta primera

Per defensar les esmenes presentades pel Grup Parlamentari de Convergència i Unió, té la paraula el diputat Antoni Fernández.

Antoni Fernández Teixidó

Senyora presidenta... Senyors i senyores diputades; diputat Herrera, per fer aquesta intervenció he llegit detingudament el debat de l'altre dia entre vostè i el conseller Puig. I malgrat la dialèctica pròpia d'aquest tipus de debats, que coneixem, i practiquem, jo li he de dir que és obvi que tenim models diferents, i una concepció diferent, però de la seva intervenció i de la resposta del conseller Puig jo vaig ser capaç de copsar un munt de punts on l'acord és possible. A primera vista, no. Quan les llegeixes les intervencions, dius: quina manera tan difícil, doncs, d'arribar a algun tipus d'acord. Però si es llegeix amb una miqueta de calma i de tranquil·litat, i els grups parlem, a mi em va semblar que era possible que poguéssim arribar a un conjunt d'acords, amb el nucli de desacords que indiscutiblement vostès i nosaltres tenim des de fa molts anys. I sospito que tindrem en l'esdevenidor.

Un punt en el qual vull insistir és que és veritat que hem tingut poc debat energètic. És veritat. I això ho lamento, i a més, així ens ho hem dit. Però, en canvi, també vull posar en valor, doncs, que el conseller Puig ha estat amb una presència molt sovintejada a la comissió. Fa un mes, recentment. És a dir, que hem tingut un conseller, i tenim un conseller que probablement no pot satisfer, o no vol satisfer aquelles reivindicacions que vostès els plantegen, però hem tingut la possibilitat, en comissió, d'abordar moltes vegades aquest tipus de debat.

Bé, per això, per què faig aquest tipus d'introducció a la nostra posició? Perquè crec que és un bon moment, per aprovar, en part, una moció d'aquestes característiques. Un té la percepció, doncs, que ens atansem al final d'aquesta legislatura. No la percepció, la seguretat que el balanç d'aquesta legislatura en polítiques energètiques no serà pas un balanç per recordar com un balanç extraordinari. La seguretat que tots en volem més, i el desig que quedi una petjada d'acord entre el grup que dona suport al Govern i alguns grups parlamentaris, amb vostès, amb Esquerra Republicana, també amb algun altre grup que hi ha presentat esmenes, que permetin tenir un punt de què partir, doncs, la propera legislatura, governi qui governi.

Diu: «I això és un punt molt qualitatiu?» Doncs sospito que no. Però no és poca cosa, i que vostès i nosaltres, doncs, que Iniciativa per Catalunya Verds - Esquerra Unida i Alternativa i Convergència i Unió puguem presentar pràcticament dotze o tretze punts votats conjuntament, doncs em sembla important. Sincerament, em sembla interessant.

Nosaltres hem presentat un conjunt d'esmenes que les volíem negociar, i ho hem fer, pràcticament, amb tres grups parlamentaris, segurament guiats per l'eficiència parlamentària. Segur que podríem discutir d'aquestes coses amb el Grup Parlamentari Socialista, i amb el Grup de Ciutadans. Segur. Però ens ha semblat que valia la pena posar-nos d'acord amb qui ens podíem posar d'acord, i per això agraïm, tant a vostès com a Esquerra Republicana de Catalunya, com al Partit Popular, que en allò que ens hem pogut posar d'acord, doncs ens hem posat d'acord. I allà on no, doncs cadascú votarà com creu que el seu grup parlamentari ha de votar.

Balanç de tot plegat? Positiu. I a mi m'agradaria, de veritat, que això es pogués recollir com a tal. De fet, presentarem un balanç on tenim tretze, catorze acords, i cinc o sis desacords. I en alguns punts, vital. Vostè n'ha situat un parell. Amb relació a l'auditoria, per exemple, que és un punt molt important, i, en canvi, altres punts que vostès saben que no ens poden demanar, com nosaltres no li podem demanar aquest grup que ens voti a favor. Per exemple, el tema nuclear. Oi, diputat Sanglas? Que ja sabem de què va, això. I, per tant, no podem gosar, doncs. I sabem que aquí tenim altres aliats per poder discutir aquesta qüestió i seguir debatent. De manera que vostès, si són tan amables, poden valorar positivament aquest esforç que el nostre grup parlamentari fa. Nosaltres també el valorem. Desitgem que això serveixi per a debats que sospito que no es produiran en aquesta legislatura però es produiran en la propera legislatura. I m'agradaria, si més no, que amb l'opinió pública quedi el compromís del conjunt de la cambra, que tindrà una àmplia votació, ja ho veuran, de totes aquestes resolucions, per la ciutadania. És a dir, que entenguin que tots concedim una gran importància estratègica al tema energètic, que tenim visions diferents, en algun punt molt contraposades, però que hi ha molt

camí que el podem recórrer junts. I és la voluntat d'aquest grup parlamentari, d'aquest diputat, de recórrer amb vostès, recórrer amb els grups parlamentaris que hi donin suport, a les votacions que tenim, la major part del camí que junts...

La vicepresident primera

Senyor diputat...

Antoni Fernández Teixidó

...en defensa dels interessos del país puguem recórrer.

Gràcies, presidenta; gràcies, senyores i senyors diputats.

La vicepresidenta primera

Per defensar les esmenes presentades pel Grup Parlamentari de Ciutadans, té la paraula la diputada Inés Arrimadas.

Inés Arrimadas García

Gracias, señora presidenta. Pues, con esta moción del Grupo de Iniciativa i Esquerra Unida tenemos la ocasión de hablar de un gran tema, de uno de los temas pues quizás más relevantes des del punto de vista estratégico

Fitxer 22

... para un país como es la energía, el precio de la energía, el sistema de producción de energía, etcétera. No solo porque afecta cada día a todas las personas y a todas las familias en este país en el ámbito familiar, sino porque afecta además a nuestra economía. A nuestra economía, y por supuesto también al medio ambiente. El hecho de que en este país tengamos el precio más caro de la energía de toda Europa no es solo un drama para muchas familias que no se pueden permitir pagar la luz, sino que es un drama para muchas empresas que no pueden competir con otras empresas de nuestro entorno porque el precio que tienen que pagar por su energía es excesivamente caro, y esto está teniendo un impacto sin duda también en la desindustrialización que está sufriendo nuestro país.

¿Cuál es la situación actual? Pues actualmente nosotros tenemos una dependencia energética elevada de productos que no dependen de nosotros, que no nos podemos producir nosotros, y además, y lo peor de todo, es que tenemos un sistema energético opaco, excesivamente complejo, yo creo que es complejo a sabiendas, para que nadie entienda nada, para que nadie pueda sacar información. Es un sistema sin duda ineficiente, es de los sistemas más ineficientes de Europa, y tiene un mecanismo de asignación de precios absolutamente distorsionado, que no tiene una relación clara entre los costes de producción y de distribución de la energía con el precio de acaban pagando las familias y las empresas.

Yo creo que los males que tiene este sector son los grandes males de la política energética, de la vieja política que se está llevando a cabo en este país desde siempre –desde siempre. Siempre en este país, haya gobernado el Partido Socialista, haya gobernado el Partido Popular, se han hecho normativas que han sido un traje a medida para unas pocas empresas, importantes, pero que han visto cómo han podido sacar los mayores beneficios de toda Europa,

repercutiendo, eso sí, siempre el precio al consumidor final. Y además hemos visto a gobiernos que mientras eran muy débiles con las empresas fuertes eran muy fuertes con los pequeños inversores, cuando les han cambiado de manera retroactiva la normativa y cuando hay en este momento miles de familias en este país que están absolutamente arruinadas porque confiaron –confiaron– en el *Boletín Oficial del Estado*, en poner en marcha instalaciones por ejemplo fotovoltaicas, y que han visto como esa normativa se ha revertido de manera retroactiva, lo que por cierto también nos da muy poca credibilidad a nivel internacional. Por no hablar del escándalo de los 3.400 millones –3.400 millones de euros, yo creo que uno no se puede ni hacer a la idea de cuánto dinero es eso– perdonados a las grandes eléctricas.

Esto es responsabilidad de diferentes partidos. Yo la verdad es que creo que cuando el Partido Popular gobierna, y es así, y gobierna ahora, pues siempre hay una tendencia generalizada a apuntar al Partido Popular, pero realmente no es solo responsable el Partido Popular sino que hay otros responsables como es el Partido Socialista, y como es el partido de *Convergència i Unió*, que es una lástima que no haya ningún miembro del Gobierno de *Convergència i Unió* en un tema tan importante, y no esté concretamente el *conseller* Puig, porque es un tema que hemos tenido ocasión de hablar en distintas ocasiones. Yo creo que la doble moral de *Convergència i Unió* es espectacular. A mí me sabe mal, señor Fernández Teixidó, pero yo creo que este doble juego de *Convergència i Unió* tiene ya los días contados. El juego que han hecho ustedes tantos años, de hacer una política en el Congreso de los Diputados y una política muy diferente aquí, yo creo que no hay ninguna persona que no sea consciente de ello, y yo creo que tiene un recorrido muy corto.

Sin duda esto tendrá que cambiar, nuestro sistema energético es insostenible, no vamos a poder competir con los países de nuestro entorno si seguimos teniendo el precio más caro de Europa, si las familias no pueden pagar ni la luz. Y nosotros proponemos cosas que son muy sencillas, por ejemplo una auditoría, el señor Herrera proponía una auditoría, nosotros entendemos que no tiene sentido hacer una auditoría parcial a nivel de comunidad autónoma, pero sí que estamos de acuerdo en que se haga, por supuesto, una auditoría a nivel nacional, respecto a los costes, respecto a la red. Creemos que debemos definir un mix energético realista, que aquí podemos diferir seguro de algunas posturas que a nuestro entender son absolutamente irrealistas y más bien voluntaristas, pero un mix energético diversificado y sostenible que nos permita garantizar el suministro, la continuidad y la eficiencia de nuestro modelo. Un modelo mucho más transparente, un modelo en el que haya más competencia, algunos de los que se llenan la boca de defender la economía del mercado después no permiten que ésta ejerza porque distorsionan los sectores, y apostar por el ahorro energético y por

fomentar también el autoconsumo. En definitiva, acercarnos más a los modelos de los países europeos, acercarnos

La vicepresidenta primera

Diputada...

Inés Arrimadas García

...más a un modelo eficiente, competitivo, y mucho más sostenible.

Muchas gracias, señora presidenta.

La vicepresidenta primera

Per fixar la posició del Grup Parlamentari Popular, té la paraula la diputada María José García Cuevas.

María José García Cuevas

Gracias, presidenta. Señoras y señores diputados, totalmente de acuerdo en fomentar las energías renovables, ¿pero qué renovables? ¿Cualquier tipo, a cualquier precio? Rotundamente no.

Miren, el propio ministro Sebastián aquí, en los Cuadernos de Energía del 2013 admite y explica los graves errores, demasiados según dice él, que cometió el Gobierno Socialista con las renovables. Errores que dice que ni Zapatero ni el Partido Socialista le dejaron corregir. Aquí lo tienen, lo pueden leer. Explica Sebastián también cómo las primas a las renovables son las responsables del déficit de tarifa, y que son una herencia envenenada para consumidores y también para la competitividad de nuestra industria. Primas millonarias que pagamos a inversores que han financiado una instalación irracional de una potencia fotovoltaica y eólica que ahora escasamente está cubriendo el 25 por ciento de las horas que tiene el año. ¿Porque queremos energía todos los días, no? ¿O pretenden que la gente ponga la lavadora, cargue el móvil, encienda el ordenador, tenga luz eléctrica solo dos días a la semana? Y sí, es injusto que paguemos todos los platos rotos de la fiesta socialista. Esto también se aplica al proyecto Castor, eh? Pero miren, el Gobierno socialista se equivocó, pero con toda la legitimidad. Y como no vivimos en Venezuela pues no podemos venir ahora a deshacer los errores que Zapatero nos dejó blindados, y bien blindados, por ley. Por tanto, problema Castor, problema de factura eléctrica, Gobierno socialista. Para no repetir estos problemas, pues será cuestión de no volverlos a votar, ni a ellos ni a los partidos que especulan con la demagogia más populista, frente a esto solo cabe sensatez, solvencia y rigor, en un tema tan complejo como nos recordaban, como es la energía.

Hemos dicho renovables sí, ¿pero cuáles? Está claro, renovables gestionables, renovables no gestionables ni una más. La apuesta está en el aprovechamiento de residuos, pero no para quemarlos sino para producir hidrógeno, que es lo que podemos almacenar en las pilas de combustible. Éste es el plan racional de renovables que tiene sentido y que se promociona desde la Unión Europea. O las redes inteligentes, que unen energías no gestionables que ya están instaladas con las renovables gestionables, redes que no están prohibidas por la reforma eléctrica, dejen ya de intoxicar. En autoconsumo, quien no se conecta a la red no paga peaje, y quien

quiere la seguridad y la garantía del sistema general colabora en sus costes fijos, como en cualquier actividad de la vida, es el precio de la seguridad, es cuestión de sentido común.

Se nos ha presentado una moción técnicamente incoherente, a ratos incomprensible, que va más a proclamas fáciles y populistas que a plantear con una base técnica, y por tanto factible, comprensible y solvente, una alternativa energética que proporcione seguridad, sostenibilidad y calidad en el suministro. No esperen, por tanto, que apoyemos ninguna propuesta «bienqueda» pero sin fundamento, sin conexión con lo que es real, lo que es factible, con la manera en la que se abordan estas cosas en el mundo real, no en el mundo político.

Cerrar las nucleares porque son muy peligrosas. Esto, señores, es absurdo si queremos evitar cortes de suministro, emisiones de CO2 y arruinarnos comprando gas. Ningún país del mundo lo está haciendo, ni siquiera los países que sí que deberían cerrar todas sus nucleares porque son extremadamente peligrosas, los países excomunistas, los inspiradores políticos de esta moción, que ya nos han demostrado lo que entendían por política energética, por seguridad y por ecología con el accidente de Chernóbil, con el accidente y con la gestión del accidente de Chernóbil.

Democratizar la planificación y la gestión energética en asambleas populares. ¿Pero les parece poca participación votar cada cuatro años el gobierno que va a planificar y gestionar el modelo energético? Nuestra democracia no es asamblearia, es participativa, porque se ha demostrado más eficaz para resolver problemas en lugar de para crear problemas. Miren, la adopción de una determinada tecnología energética no se puede hacer por votación popular en asamblea, tiene que establecerse, como he dicho, en base a sólidos criterios tecnológicos, como se hace en cualquier país serio del mundo.

Auditar la distribución. ¿Pero son ustedes conscientes de la calidad del suministro que tenemos? ¿Creen que sería posible una hora de tiempo de interrupción de potencia total sin las inversiones necesarias? Yo creo que están obsesionados con las empresas eléctricas, y creo que se están equivocando de enemigo. Lo que tenemos que evitar si lo que nos importa es la gente son gobiernos insensatos que favorecen intereses económicos que no tienen que ver con la energía, soluciones insolventes que no avala ningún experto del mundo, que solo nos generan deudas y problemas como nos ha demostrado el socialismo, y más impuestos, que solo limitan la capacidad expansiva de la economía.

Para acabar, un comentario a la incoherencia y mezquindad política de Convergencia, que votó la reforma eléctrica, la recurrió al Tribunal Constitucional, y ahora nos mintió el otro día...

La vicepresidenta primera

Diputada...

María José García Cuevas

... el *conseller*, con condiciones del PP para que ellos votaran la reforma eléctrica. Allá cada uno con su conciencia.
Gracias, presidenta, señoras y señores diputados.

La vicepresidenta primera

Pot intervenir per fixar la posició del Grup Mixt el diputat Quim Arrufat.

Quim Arrufat i Ibáñez

Certament, no hi ha ningú amb tanta habilitat per posar en qualsevol argumentació de qualsevol moció, però amb la mateixa argumentació, Veneçuela, els països excomunistes, i tots els tòpics, típics barats, demagògics, que utilitza cada vegada vostè que intervén, que no para de degradar el nivell parlamentari a aquests nivells. Em sap molt greu, però és que és indignant que ho barregi tot. Li faltava parlar de la independència, de tot plegat, i de la immersió lingüística, posar-ho tot aquí amb les energies, i *suma y sigue*. En tot cas, hi ha referents, ni Veneçuela ni Corea del Nord sinó Alemanya, de la qual copiem a vegades qüestions no gaire agradables com els *minijob* o com la precarietat laboral que es viu al país, però que altres vegades ens haurien de servir de referents, no pel tot però sí per les parts, per exemple en la política energètica que estan impulsant, que té els seus defectes, que parteix d'unes altres premisses, però que en algunes de les operacions que estan implementant són molt interessants, sobretot en termes relatius respecte al que hi ha aquí, que és bàsicament un camp que pugui de les grans elèctriques, que són les úniques que el Partit Popular escolta a l'hora d'assessorar-se i de construir arguments tan fal·laços com els que ha exposat en aquest faristol la representant del Partit Popular, és a dir, del Govern de l'Estat. Elèctriques que van guanyar 100.000 milions d'euros i elèctriques que garanteixen les pensions dels seus col·legues de per vida.

Un model energètic, el d'Alemanya, que s'ha proposat en el 2022 tancar les disset centrals nuclears que té el país, i que per a això ha posat en marxa una sèrie de mesures, algunes de les quals fa temps que anomena *energiewende*, és a dir, transició energètica, i que té en compte no només com passar d'energies contaminants i de combustibles fòssils o nuclears a energies renovables, sinó com convertir aquesta transició en una generació d'economia descentralitzada i arrelada al territori, que a més a més enriqueixi i faci més productiu el país, i redistribueixi riquesa. D'aquesta manera s'intenta fer, a través de no augmentar els preus però sí la inversió pública en aquesta transició energètica, fomentar la generació d'electricitat solar i eòlica a persones privades, a municipis, associacions o cooperatives, fins el punt que ja hi ha 8 milions d'habitants, de ciutadans d'Alemanya, el 10 per cent dels alemanys, que es produeixen l'electricitat mitjançant plaques solars, 130.000 ciutadans que han creat cooperatives energètiques i hi han invertit un total de 1.200 milions d'euros que no han hagut d'invertir ni les grans elèctriques ni hi ha hagut d'invertir l'Estat, sinó que han sortit

d'aquesta política de descentralització de la producció i acompanyament per part de l'Estat de la producció energètica. El 50 per cent de la capacitat renovable instal·lada a Alemanya l'ha desenvolupat i és propietat de petits inversors, l'11 per cent dels quals són agricultors, on els grans consorcis només són propietaris del 5 per cent. Em sembla... No em sembla... El que em sembla paradoxal és que amb el desenvolupament tecnològic per poder produir energia a partir del sol i del vent que tenim en els nostres dies, l'Estat espanyol, el país del sol, el país de la calor enorme, sigui incapaç absolutament de produir o de fer una transició energètica que desconnecti, d'una banda l'oligopoli elèctric i el redistribueixi o recentralitzi en la població perquè no sigui sempre monopoli dels mateixos de sempre, dels col·legues bàsicament, que es van tornant amb diferents camises entre les diferents empreses que es folren, 100.300 milions d'euros l'any passat a costa d'aquest oligopoli, a costa de l'augment continuat dels preus de l'electricitat, es pugui permetre aquesta transició...

Fitxer 23

...energètica a l'energia renovable que pot produir el sol al país del sol.

No només això, sinó que li posen peatge al sol, és a dir, a l'autoproducció energètica li posen vostès un peatge perquè la gent que hagi optat per fer aquesta inversió personal i poder viure més d'acord amb la producció d'energies renovables, vostès li posen un peatge. I després fan discursos de mal pagadors i discursos bàsicament de pirates, de la mateixa manera que han estès pel món la convicció que, escolta'm, el rescat bancari no era per rescatar els bancs, era per rescatar els estalviadors. Ja, i els vuitanta mil pisos que continuen sent propietat de la banca, què? Això no era intercanviable pel rescat bancari? Aquest se l'havien de quedar? Eren diners gratuïts de l'erari públic, del deute públic a la banca, on també hi tenen també tots els seus amics i «amigotes». Discurs de pirata.

I l'altre discurs de pirata és dir: tot el que està passat ara mateix, el fet que hàgim aturat qualsevol transició energètica, el fet que hàgim posat peatges al sol, el fet que hàgim impossibilitat l'autoproducció energètica, el fet que estiguin guanyant un munt de milions d'euros les companyies elèctriques dels nostres amics, això és degut a les primes del Zapatero, això és degut a una cosa que van fer els socialistes, que això excusarà durant molt de temps que puguin continuar construint el seu oligopoli. Això són discursos de mal pagador, de persona que intenta blindar amb discursos fal·laços i molt barats un oligopoli que li interessa absolutament tenir controlat i impedir que qualsevol de les propostes que surten en aquesta moció, perquè malauradament...

La vicepresidenta primera

Diputat...

Quim Arrufat Ibáñez

...hem d'avançar cap a la sobirania energètica, però no hi ha sobirania efectiva i real a Catalunya encara per a la major part de les coses que s'haurien d'impulsar en termes de... (*La vicepresidenta primera retira l'ús del micròfon a l'orador i aquest continua parlant uns moments.*)

La vicepresidenta primera

Té la paraula, per fixar la seva posició, la diputada Marina Geli.

Marina Geli i Fàbrega

Gràcies, presidenta. Per donar suport a aquesta moció. Ens ha faltat lideratge en aquest país, és veritat. És veritat que no tenim competències, que les necessitaríem per tot el cicle de l'energia, però no hem fet els deures, no hem fet suficientment els deures. Però és que, a més, això és ineludible.

Aquest matí parlàvem de la formació professional com l'element indiscutible del canvi del model econòmic, doncs el model energètic, per descomptat, i no només amb relació al canvi climàtic, sinó que és una part de sector econòmic molt important.

I, per tant, hem de fer-ho, està bé dir que el Govern no ha tingut prou lideratge. I per l'altre costat, la urgència *primus* que tothom tingui dret a energia, però l'energia de Catalunya, el pla d'energia..., ja m'agradaria ser com Alemanya, en aquest, hi estic totalment d'acord, fins al 2030, ja no dic el 2020, el 2030. I aquest és un element molt important i hem de poder fer-ho i, per tant, això s'ha d'intentar començar amb tots els actors, tant d'aquest debat importantíssim per les renovables...

La vicepresidenta primera

Diputada...

Marina Geli i Fàbrega

...com, per descomptat, també de la generació de proximitat.

Moltes gràcies.

La vicepresidenta primera

Per pronunciar-se sobre les esmenes, té la paraula el diputat Joan Herrera.

Joan Herrera Torres

Gràcies, presidenta. *Sensatez, solvencia y rigor*. Hi havia un informe de l'advocat de l'Estat el 2008 que deia: «Les elèctriques deuen 3.400 milions.» El senyor Sebastián no explica que ho van deixar en un calaix, la senyora Garcia Cuevas no explica –*sensatez, solvencia y rigor*– que el Govern de l'Estat, davant d'una demanada de la Plataforma per un Nou Model Energètic va dir: «No, que no es reclami res a les elèctriques.» Com ho deia? *Sensatez, solvencia y rigor*. *Sensatez, solvencia y rigor*, que no decideixi una assemblea, és millor que ho decideixi una trucarà i que tinguem el sistema elèctric més car de tot Europa després de les illes de Malta i Xipre. *Sensatez, solvencia y rigor*. Quin? El d'Endesa i el d'Iberdrola.

Senyora Garcia Cuevas, tenim el sistema que tenim perquè els *windfall profits* permeten que les elèctriques cada any s'enduguin 4.000 a 5.000 milions d'euros. Sí, home, sí. I el sistema elèctric que

vostès han pactat amb Partit Socialista i, malauradament, a Madrid, també amb Convergència i Unió, això no ho han canviat.

Miri, el món real, que nosaltres volem, és el que fixa un calendari de tancament per a les centrals nuclears. Alemanya és el món real, senyora Garcia Cuevas? Ho pregunto. Jo crec que sí, i fixen un calendari de tancament per a les centrals nuclears. I resulta que vostès el que ens proposen és ara passar a una vida útil de cinquanta, seixanta anys per a les nuclears? És una barbaritat. Per sort el món real diu la gent i farà que el món real els treguin a vostès de les institucions, i com més aviat sigui, millor.

Segona reflexió. Hem tingut un debat i el que haig de dir és que aquest debat en aquest Parlament l'hem portat els grups parlamentaris, no l'ha portat el Govern, i és molt trist que no l'hagi portat el Govern. Jo vull agrair l'actitud del Grup de Convergència i Unió, perquè aprovarem coses molt rellevants: que es faci una auditoria del sistema elèctric és extraordinari. I m'agradaria que el fes l'Estat, senyora Arrimadas, però és que ho hem demanat a l'Estat i no el fan, per tant, comencem-ho a fer aquí. Per tant, jo vull agrair l'actitud del senyor Fernández Teixidó i del grup parlamentari i vull valorar l'esforç que han fet; és inversament proporcional a l'esforç que ha fet el Govern, i també ho haig de dir.

No pot ser que, en un govern, en un país on tenim aquesta dependència energètica i quan aquest hauria de ser un dels debats més centrals, no hi hagi ningú del Govern. El conseller passa olímpicament del debat energètic i aquest país no s'ho pot permetre, que hi hagi tan poca reflexió en matèria energètica en un Govern com l'actual. Jo crec que això dóna per lamentar, censurar i reprovar, senyor Sanglas, però si vostès es queden amb el lament, doncs acceptarem el lament. Però, perdonin, vostès que demanen la sobirania del país haurien de censurar, reprovar i lamentar que tinguem un govern tan inactiu en matèria energètica.

I, per últim, crec que construïm una arquitectura i una arquitectura per fer les coses diferents. El que dic i afegeixo és: podem fer-ho amb el que queda de legislatura. I nosaltres el que demanarem és que abans d'acabar la legislatura allò que aprovem avui el Govern ho faci i no només sigui una declaració d'intencions del Parlament perquè el Govern continuï no fent en matèria energètica.

Gràcies, presidenta. *(Aplaudiments.)*

La presidenta

Cridem a votació.

(Inés Arrimadas García demana per parlar) Senyora Arrimadas?

Inés Arrimadas García

Sí, per demanar votació separada dels punts 7, 8, 9, 15 i 16.

Gràcies.

(Jordi Turull i Negre demana per parlar.)

La presidenta

Senyor Turull?

Jordi Turull i Negre

Sí, per demanar votació separada del punt 1, 2, 6, 7, 8, 9

La presidenta

Sis, 7, 8, 9.

Jordi Turull i Negre

Sí. I 14. És que m'han dit que hi ha un punt que ha passat a ser el 14, no?

La presidenta

Bé, tinc un 14 que comença per «que es pronunciï...» No? (*Veus de fons.*) Hi ha un punt 14 que és «que es pronunciï a favor de l'aturada de projecte...»

Jordi Turull i Negre

D'acord.

La presidenta

D'acord. Ja està?

(*María José García Cuevas demana per parlar.*) Senyora García Cuevas?

María José García Cuevas

Para pedir votación separada y también por alusiones, presidenta. Empiezo por la votación separada, no sé si va a ser más fácil votar punto a punto...

La presidenta

Bueno, di...

María José García Cuevas

Votación separada para el 1, el 2, el 3, el 10, el 11, el 13, el 17 y el 18.

La presidenta

I té trenta segons.

María José García Cuevas

Gracias, presidenta. Bueno, yo quería dejar claro, para que conste en acta, que yo entiendo que utilizar el insulto, la agresividad en el discurso y el ataque personal como único argumento, pues entiendo que es que no se tienen argumentos solventes, ni conocimientos para argumentar. Y entiendo también que esto es lo que degrada profunda y lamentablemente el debate parlamentario.

Gracias, presidenta. (*Marc Sanglas i Alcantarilla i Quim Arrufat Ibáñez demanen per parlar.*)

La presidenta

Senyor Sanglas i després, senyor Arrufat.

Marc Sanglas i Alcantarilla

Sí, presidenta, per demanar votació separada dels punts 2, 7, 8 i 15.

La presidenta

Molt bé. Senyor Arrufat.

Quim Arrufat Ibáñez

Bé, jo li diria a la senyora...

La presidenta

Suposo que és per al·lusions.

Quim Arrufat Ibáñez

Per al·lusions. La senyora diputada del Partit Popular, home, que allò que és agressiu..., home, ha fet referència al que jo he dit, a les

paraules textuais, allò que és agressiu és fer-nos empassar el cost del projecte Castor, que fins i tot Brussel·les s'ha queixat de la immediatesa a pagar-li al seu col·lega Florentino Pérez el cost. I una altra cosa ja més de llenguatge parlamentari, els agrairíem, per exemple, que deixessin de referir-se a nosaltres permanentment com a «amics de Corea del Nord» o vés a saber què, perquè és banalitzar el que és en realitat una dictadura i el seu comportament i compararlo amb nosaltres, i això sí que degrada profundament i torna en agressió el llenguatge parlamentari.

(María José García Cuevas demana per parlar.)

La presidenta

Senyora García Cuevas, de fet, no li hauria de donar la paraula. D'acord.

(Inés Arrimadas García demana per parlar) Senyora Arrimadas?

Inés Arrimadas García

És que abans no ho he dit, però el punt 14, també.

La presidenta

Ja el tinc.

No faré punt per punt, perquè ens estalviarem tres i mig, però anem fent.

Votem el punt 1.

Comença la votació.

Ha estat aprovat per 81 vots a favor, 48 en contra.

Votem el punt 2.

Comença la votació.

Ha estat rebutjat per 41 vots a favor, 68 en contra i 18 abstencions.

Votem el punt 3.

Comença la votació.

Ha estat aprovat per 129 vots a favor.

Votem el punt 6.

Comença la votació.

Ha estat rebutjat per 62 vots a favor, 66 en contra i 1 abstenció.

Votem el punt 7.

Comença la votació.

Ha estat rebutjat per 33 vots a favor, 86 en contra i 10 abstencions.

Votem el punt 8.

Comença la votació.

Ha estat rebutjat per 33 vots a favor, 96 en contra.

Votem el punt 9.

Comença la votació.

Ha estat rebutjat per 53 vots a favor, 67 en contra i 9 abstencions.

Votem el punt 10.

Comença la votació.

Ha estat aprovat per 111 vots a favor i 18 abstencions.

Votem el punt 11.

Comença la votació.

Ha estat aprovat per 111 vots a favor i 18 abstencions.

Votem el punt 13.

Comença la votació.

Ha estat aprovat per 129 vots a favor.

Votem el punt 14.

Comença la votació.

Ha estat rebutjat per 53 vots a favor, 76 en contra.

Votem el 15.

Comença la votació.

Ha estat aprovat per 82 vots a favor, 17 en contra i 29 abstencions.

Votem el 16.

Comença la votació.

Ha estat aprovat per 111 vots a favor, 18 en contra.

Votem el 17.

Comença la votació.

Ha estat aprovat per 129 vots a favor.

Votem el 18.

Comença la votació.

Ha estat aprovat per 129 vots...

Fitxer 24

...vots a favor.

I votem la resta de la moció, comença la votació.

Ha estat aprovat per 111 vots a favor i 18 en contra.

Se suspèn la sessió fins a les quatre quinze.